

Sygn. akt IV CNP 125/06

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w B.

z dnia 4 maja 2005 r.,

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko K. K.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 stycznia 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód A. K. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia maja 2006 r. oddalającego jego apelację wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego B. z dnia 18 stycznia 2005 r., którym zostało oddalone jego powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego spoczywającego na względem K. K.

Skarga powoda jest niedopuszczalna ze względu na występujące w niej istotne braki konstrukcyjne.

Po pierwsze, skarżący nie wskazał przepisu, z którym zaskarżone orzeczenie jest, jego zdaniem, niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Przytoczenie podstaw skargi nie jest bowiem równoznaczne ze spełnieniem tego nie może go zastąpić (por. postanowienie SN z dnia 20 lipca 2006 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

Po drugie, powód nie uprawdopodobnił, że na skutek wydania zaskarżonego wyroku została mu wyrządzona szkoda (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Spełnienia tego wymagania polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenie, że szkoda taka nastąpiła, wskazaniu jej rodzaju i rozmiaru, a także związku przyczynowego, jaki zachodzi między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą. Skarżący obowiązany jest ponadto powołać bądź przedstawić dowody lub inne środki, które uwiarygodniałyby jego twierdzenia w tym zakresie (por. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biul.SN 2006, nr 6, poz. 8 oraz postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, 7-8, poz. 141). Skarga powoda tak określonego wymagania nie spełnia. Powód nie wskazał bowiem żadnych wiarygodnych źródeł, które mogłyby świadczyć o tym, że poniósł wskazane przez siebie wydatki i na skutek wydania zaskarżonego wyroku doznał szkody.

Po trzecie wreszcie, powód w skardze nie wykazał, że zmiana lub uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 4 maja 2006 r. w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Ograniczenie się w tym względzie do stwierdzenia, że upływ czasu od wydania zaskarżonego

orzeczenia spowodował, że nie jest już możliwe jego wzruszenie w drodze środków prawnych przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego nie może być uznane za zadośćuczynienie temu obowiązkowi. Dla spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący powinien dokładnie i w sposób szczegółowy wyjaśnić nie tylko dlaczego wzruszenie zaskarżonego przez niego wyroku nie jest, ale i nie było możliwe, odnosząc się w tym zakresie do poszczególnych środków prawnych, które według kodeksu postępowania cywilnego mogą służyć stronom w tym celu (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140 oraz postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17).

Mając powyższe na względzie, należało orzec, jak w sentencji, na podstawie 424⁸ § 1 k.p.c.